

Thorup: Jeg vil blot ikke, at der skal være nogen Misforstaaelse til Stede mellem den ærede Indenrigsminister og mig. Jeg har imidlertid ingenlunde fordret, at vi skulde have en Krydsbane i Himmerland. Hvis den ærede Minister vil hjælpe mig til at gaa ad den efter min Opfattelse rigtige Vej fra Aalborg til Viborg eller fra et Punkt ikke sydligere end Støvring til Viborg, saa vilde jeg være meget glad ved den høit-ærede Indenrigsminister, og jeg skal i denne Samling ikke fordr mere. Jeg ønsker eventuelt en Stikbane til Løgstør, men det bliver kun en Gaffelbane, og det er kun i Mangel af det, at jeg kan gaa til den sydlige Gaffelbane fra Aalestrup til Viborg, Hobro, men jeg fastholder, at det andet Projekt ubetinget er vigtigere; det er altsaa ikke mig, der vil have en Krydsbane, men Ministeren kommer nemlig dertil ved nu at gaa til Hobro, thi gaar Tiden rolig, og Udviklingen strider jævnt frem, saa Folk ikke for-armedes, saaledes at de ikke kunne overkomme det, saa er jeg overbevist om, at Aalborg-Viborg Banen vil komme, og saaledes bliver det Ministeren, der, idet han nu bidrager til, at vi komme til Hobro, derigennem vil bidrage til, at vi faae en Krydsbane. Det er der efter min Opfattelse ikke Tvivl om. — Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har ment, at jeg har givet den Erklæring, der blev afgiven af det Udvalg, der forrige Aar behandlede disse to Sager, Slagelse-Næstved og Hobro-Løgstør-Banen, et Grundstød, saa tror jeg, det er for stærkt et Udtryk; een Svale gjør ingen Sommer, men man er ikke berettiget til at lægge saa megen Vægt paa den, som der af flere er gjort, thi det vil have i Grindring fra Udvalget, at jeg i dette protesterede mod, at det skulde afgive en Beretning, og at jeg først underskrev den her i Thinget paa den Betingelse, at den daværende Ord- fører skulde ændre den saaledes, at det ikke var Udvalget, men at det var Regjeringen, der vilde have det private Baneanlæg, som Erklæringen omtaler. Jeg er heller ikke enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) deri, at vi absolut skulle sige, at vi skulle blive staaende paa det gamle Standpunkt, altsaa en Bane, Løgstør-Viborg, med en Sidebane til Hobro. Jeg vil hellere gaa til en nordlig Gaffelbane end til den sydlige, som tidligere er foreslaaet, men Forskjellen er ikke saa stor. Jeg kan for Resten indrømme det væsentligste af, hvad det ærede Medlem har sagt. Der er kun een Udtalelse af det ærede Medlem, som for Resten ogsaa er kommen frem fra et Par andre ærede Medlemmer, og navnlig nu ogsaa fra det

ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), som jeg tror, er mindre rigtig; jeg vilde i alt Fald beklage, om den var rigtig. Det er nemlig den, at politiske Betragtninger og Hensyn skulde gjøre sig gjældende lige overfor Baneanlæg. Jeg vil dog haabe, at vi ere komne over det Stadium nu, og jeg haaber ikke, at dette Thing vil tage politiske Hensyn, ligesom jeg er overbevist om, at Regjeringen og det andet Thing heller ikke ville gjøre det. Gjøre vi det, saa vil jeg meget beklage det, og jeg tror, at det Thing eller den Regjering, der gjør politiske Hensyn gjældende overfor en Sag, der er saa saglig som denne, derved stempler sig selv (Berg: Men saa er det jo for silde!) Ja, men jeg haaber ogsaa, at vi skulle faae Underretning om, at dette kun eksisterer i Fantasten. — Jeg vil gjøre en lille Bemærkning overfor det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), der mente, at det, Befolkningen vilde, det var at faae en Bane, det var det, de først og fremmest vilde. Ja, det have vi jo set altfor ofte her i Landet, hvorledes man har ruineret sine økonomiske Forhold ved at bygge Baner, der derefter ere gaaede fallit, saa Staten har maattet overtage dem, og hvorledes der desuagtet har hvilet tunge Byrder paa Beboerne lang Tid derefter. Selv om Beboerne eller nogle af Beboerne af Himmerland ønskede en Bane, hvor uheldig eller hvor dyr den blev, saa ere vi dog talbede til at vaage over, at man ikke bærer sig saaledes ad, thi man kan ikke forlange, at enkelte Mænd rundt om i Himmerland skulle kunne indse Følgerne og udregne de Beløb pr. Td. Harkorn, man i en lang Narrække vilde komme til at udrede. Det er altsaa ikke noget Afgjørende for Rigsdagen som saadan, at Befolkningen ønsker det. Det er Rigsdagens Pligt at se ogsaa paa Kommunernes og hele Folkets Interesser, og den skal ikke bøie sig for enkelte Stemmer og Røster; skulde jeg have gjort det, saa vilde jeg muligvis være gaaet en helt anden Vej end den, jeg her er gaaet. Det kommer an paa at se over det Hele, saa at de Foranstaltninger, vi træffe, dels ikke komme til at trukke saa haardt, at Beboerne ikke kunne bære dem, og dels blive til Fordel for Staten i sin store Almindelighed, og jeg vil sige til Finantsudvalget, hvortil Sagen skal henvises, at jeg for mit Vedkommende er overbevist om, at der ikke i dette Udvalg vil blive gjort politiske Hensyn gjældende. Den Betænkning tror jeg, vi kunne se hørt fra. Jeg vil videre sige til de Herrer, at hvis de ikke kunne opnaa, at vi faae en Bane til Viborg samtids med en til Hobro, og faae den saa